Resûlullah seferde olduğumuz zaman, mestlerimizi üç gün ve üç gece boyunca çıkarmamamızı emrederdi. Ancak cünüplük hâli bundan müstesnadır. Fakat büyük abdest, küçük abdest ve uyku sebebiyle mestlerimizi çıkarmamızı emretmezdi.” dedi

Zir b. Hubeyş -rahimehullah-'dan rivayet edildiğine göre: Mestler üzerine nasıl mesh edileceğini sormak üzere Safvân b. Assâl el-Murâdî -radıyallahu anh-'ın yanına gittim. Bana: “Ey Zirr! Seni buraya getiren nedir?” diye sordu. Ben: “İlim öğrenme arzusu.” dedim. Bunun üzerine şöyle dedi: “Şüphesiz melekler, ilim talebesinin yaptığı ilim talebinden hoşnut oldukları için kanatlarını onun önüne sererler.” Ben de: “Büyük ve küçük abdestten sonra mestler üzerine nasıl mesh edileceği kafamı kurcaladı. Sen, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabından birisin. Bu sebeple sana gelip, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu konuda bir şey söylediğini işitip işitmediğini sormak istedim.” dedim. Safvân: Evet, işittim dedi. Resûlullah seferde olduğumuz zaman, mestlerimizi üç gün ve üç gece boyunca çıkarmamamızı emrederdi. Ancak cünüplük hâli bundan müstesnadır. Fakat büyük abdest, küçük abdest ve uyku sebebiyle mestlerimizi çıkarmamızı emretmezdi.” dedi. Ben: “Peki, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgi konusunda bir şey söylediğini işittin mi?” diye sordum. O: “Evet. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ile bir seferdeydik. Bir ara onun yanında bulunduğumuz sırada, bir bedevî, gür ve yüksek sesiyle: ‘Ey Muhammed!’ diye seslendi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- de ona, onun sesine benzer bir şekilde: ‘Buyur!’ diye karşılık verdi. Biz bedevîye: ‘Yazık sana! Sesini alçalt! Çünkü sen Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem-'in huzurundasın. Hâlbuki böyle yüksek sesle konuşman yasaklanmıştır.’ dedik. Fakat bedevî: ‘Allah’a yemin olsun ki sesimi alçaltmayacağım!’ dedi. Ardından bedevî: Birilerini seven, ama onlarla beraber olacak kadar iyiliği bulunmayan kimse hakkında ne dersin? diye sordu. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- konuşmaya devam etti. Nihayet bize batı tarafında bulunan bir kapıdan söz etti. Bu kapının genişliği öyle büyüktür ki, bir ucundan diğer ucuna bir binici kırk yahut yetmiş yıl boyunca yolculuk edebilir.

[Sahih Hadis] [Tirmizî, İbn Mâce ve Ahmed rivayet etmiştir]

Zir b. Hubeyş -radıyallahu anh-, Safvân b. Assâl el-Murâdî -radıyallahu anh-'ın yanına gelip mestler üzerine mesh etme konusunu sordu. Bunun üzerine Safvân: “Ey Zir! Seni buraya getiren nedir?” dedi. Zir: “İlim öğrenme arzusudur.” dedi. Bunun üzerine Safvân şöyle söyledi: “Şüphesiz melekler, ilim talebesinin yaptığı işten duydukları hoşnutluk ve ona verdikleri değer ve saygı sebebiyle kanatlarını ilim talebesinin önüne sererler.” Zir şöyle dedi: “Büyük abdest ve küçük abdestten sonra mestler üzerine mesh etme konusunda içimde bir

tereddüt oluştu. Sen, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahâbîlerindensin. Bu sebeple sana bunu sormaya geldim: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda herhangi bir şey söylediğini işittin mi? Safvân şöyle dedi: "Evet, yolculukta olduğumuzda bize; cünüplük hariç büyük ve küçük abdest ile uyku gibi durumlar sebebiyle üç gün üç gece mestlerimizi çıkarmamamızı emrederdi. Cünüplük durumunda ise mestlerin çıkarılması gerekir. Bunun üzerine ben: 'Peki, onun sevgi hakkında bir şey söylediğini işittin mi?' diye sordum. Safvân şöyle dedi: "Evet. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-ile birlikte bir yolculuktaydık. Bir ara onun yanında bulunduğumuz sırada bir bedevî, yüksek sesle: 'Ey Muhammed!' diye seslendi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- de ona, sesine yakın bir yükseklikte: 'Gel!' diye karşılık verdi. Biz ise bedevîye: 'Yazık sana! Sesini alçalt. Çünkü sen, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in huzurundasın. Onun yanında sesi yükseltmekten nehyedildin.' dedik." Bedevî, kaba ve sert mizacından dolayı: "Vallahi, sesimi alçaltmayacağım!" dedi. Bedevî: "Ey Allah'ın Resûlü! Bir kimse, salih kimseleri sever; fakat onların yaptıkları amelleri yapmamışsa, bu kimse onların arasında olur mu?" diye sordu. Bunun üzerine Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: "Kişi Kıyamet Günü sevdiği kimseyle beraberdir." Zir şöyle dedi: "Safvân bize anlatmaya devam etti; sonunda Şam tarafında bulunan bir tövbe kapısından söz etti. Allah onu gökleri ve yeri yarattığı gün yaratmıştır. Bu kapının genişliğinde bir süvari kırk yahut yetmiş yıl boyunca ilerler. Güneş batıdan doğuncaya kadar da bu kapı kapanmaz."

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/4565